

Stefan Moysa

"Johannes Paul II. Papst für das Jahr 2000", Ludwig Kaufmann, Freiburg-Basel-Wien 1979 : [recenzja]

Collectanea Theologica 51/1, 209

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wodowany celibatem, czy może w pierwszym rzędzie kryzysem wiary, któremu Jan Paweł II stara się sprostać ze wszystkich sił?

Nie sposób w krótkiej notatce ani przedstawić rozumowania autorów, ani z nimi polemizować. Czytając jednak książkę trzeba pamiętać, że kto rozpoczyna rozumowanie teologiczne przesądzoną tezą, ten może udowodnić wszystko. W książce jest na to wiele jaskrawych przykładów.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa

Ludwig KAUFMANN, *Johannes Paul II. Papst für das Jahr 2000*, Freiburg-Basel-Wien 1979, Verlag Herder, s. 125.

Jest to wydawnictwo o charakterze albumowym, przedstawiające historię życia i osobowość Karola Wojtyły oraz okoliczności, które go doprowadziły na Stolicę Piotrową. Bardziej szczegółowo omówiony został wybór na papieża oraz pielgrzymki Jana Pawła II do Meksyku i Polski. Głównym autorem książki jest znany dziennikarz katolicki, jezuita, redaktor czasopisma „Orientierung”. Jak normalnie przeważają w takim wydawnictwie zdjęcia, ale dosyć obszerny jest również tekst objaśniający. Przedstawia on nie tylko samo życie obecnego papieża, ale też najnowszą historię naszego kraju, a w niej lata ostatniej wojny. To wszystko stwarza bardzo dobre tło dla zrozumienia osobowości obecnego papieża, o co autorowi szczególnie chodziło. Przed oczyma przesuwać się więc kolejno rodzinne Wadowice, Kraków, studia polonistyczne, udział w teatrze, praca fizyczna w czasie okupacji, działalność kapłańska i biskupia, współpraca z episkopatem Polski i Watykanem w latach soboru i w okresie posoborowym. Tekst opowiadania jest zwarty, konkretny i żywy. Autor po dziennikarsku nie stroni od anegdoty, ale nie przekracza nigdy miary i nie szuka sensacji za wszelką cenę. Szczegóły historyczne przedstawione są wiernie i trudno zauważyć jakiś rzeczowy błąd, dotyczący na przykład naszej historii. Przez całą książkę przebiega duża sympatia dla obecnego papieża i oczekiwanie na to, co przyniesie jego pontyfikat.

Wszystkie zalety tego albumowego wydawnictwa sprawiają, że należy je postawić w czołówce podobnych publikacji, które tak licznie ukazują się na Zachodzie.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa

Heinrich FRIES, *Hoffnung die den Menschen heilt. Geistliche Orientierungen*, Freiburg-Basel-Wien 1979, Verlag Herder, s. 111.

Są to rozważania znanego teologa związane z pewnymi okresami, czy też ważniejszymi świętami roku kościelnego. Dwie pierwsze medytacje poświęcone są Adwentowi. Pierwsza mówi o tym, jak Adwent jest okresem nadziei, którą człowiek w Bogu pokłada i jak ludzkie nadzieje włączają się w nadzieję Chrystusową. Druga rozważa słowa Izajasza 40,1: „Pocieszcie, pocieszcie mój lud” i wyjaśnia na czym polega prawdziwa pociecha.

Medytacja na Boże Narodzenie osnuta jest wokół tematu: Chrystus—światło. Chrystus jest światłem świata i należy kierować się tym światłem w życiu. Na Nowy Rok autor rozważa zagadnienie, jak miłość jest zasadą wszelkiego pokoju. W związku z Wielkim Postem Fries omawia na tle tekstu Mk 2,1—12 sprawę odpuszczenia grzechów. Z tej samej okazji mówi też o wywyższeniu Syna Bożego (por. J 3,13—21). „Tam”, gdzie Eucharystia, tam jest prawdziwy wieczernik” — oto temat medytacji na Wielki Czwartek. Wśród tekstów wielkanocnych autor wybiera scenę z „niewiernym” Tomaszem wyjaśniając stosunek wiary do widzenia. Wniebowstąpienie jest świętem przyjęcia Chrystusa do życia i potęgi Bożej. Wreszcie całość kończy się dłuższym rozważa-